

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
Martinou Rýznarovou ve věci

žalobce: **Š. P.**

bytem X

zastoupený advokátkou Mgr. Rebekou Mořovskou Židuliakovou
sídlem Husovo náměstí 139, 584 01 Ledec nad Sázavou

proti

žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem třída Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 9. 2023, č. j. X, ve věci přestupku,

takto:

- I. V řízení se pokračuje.
- II. Žaloba se zamítá.
- III. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění:

1. V projednávaném případě jsou **jádrem sporu otázky**, jestli je napadené rozhodnutí přezkoumatelné, jestli dokazování proběhlo v souladu se zákony, jaká byla nejvyšší dovolená rychlost v místě a v době spáchání přestupku, jestli uložení pokuty bylo zákonné a jestli došlo k porušení zásady dvojího přičítání.
2. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městskému úřadu Rožnov pod Radhoštěm (dále jen „městský úřad“) z 29. 6. 2023, č. j. X, kterým městský úřad uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném ke dni spáchání přestupku (dále jen „ZSP“), Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

a uložil mu pokutu ve výši 2 500 Kč a paušální náhradu nákladů správního řízení ve výši 1 000 Kč.

3. Přestupku se žalobce měl dopustit tím, že jako provozovatel motorového vozidla registrační značky X (dále jen „vozidlo“) v rozporu s § 10 odst. 3 ZSP nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená ZSP. Nezjištěný řidič při řízení vozidla 30. 8. 2022 v 10:23 h na pozemní komunikaci mimo obec Rožnov pod Radhoštěm, Ostravská 307 na silnici č. I/58 ve směru jízdy na Frenštát pod Radhoštěm, kde je nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h stanovena místní úpravou provozu, jel rychlostí nejméně 79 km/h (po odečtu tolerance 3 km/h), překročil tedy nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec nejméně o 29 km/h. Překročení rychlosti bylo zjištěno automatizovaným systémem používaným bez obsluhy RAMER 10 T/19/0852. Řidič porušil § 4 písm. c) ZSP a dopustil se jednání, které vykazuje znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 ZSP.
4. **Žalobce v žalobě** namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí (správní orgány nevypořádaly všechny námitky žalobce) a že správní orgány nezjistily skutkový stav v souladu s § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“) a neprokázaly omezení nejvyšší dovolené rychlosti v místě spáchání přestupku na 50 km/h. Výstup z rychloměru byl neprůkazný a registrační značka byla na fotografii nečitelná. Výřez z fotografie z rychloměru byl modifikovaný. Správní orgány neprokázaly, že fotografie z rychloměru zpracoval program Archiv.
5. Žalobce nesouhlasil s odůvodněním výše pokuty. Intenzivní překročení skutkové podstaty nemohlo být důvodem pro uložení pokuty na samé horní hranici zákonného rozmezí. Šlo o objektivní odpovědnost žalobce a nelze hodnotit jako přítěžující okolnost, že se žalobce k přestupku nedoznal a neprojevil nad ním lítost. Absence doznání není přítěžující okolnost. Obstrukční jednání ve správním řízení není přítěžující okolnost - srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č. j. 9 As 56/2019-28. Nelze žalobci dvakrát přičítat stejnou skutečnost a současně posoudit jako přítěžující okolnost místo spáchání přestupku (zástavba, křižovatka, mateřská škola, penzion). Právě z tohoto důvodu byla v místě snížena nejvyšší dovolená rychlost na 50 km/h.
6. Snížení nejvyšší dovolené rychlosti na 50 km/h správní orgány neprokázaly. Nepostačuje znalost úřední činnosti, vyjádření Ředitelství silnic a dálnic a rozsudek zdejšího soudu ve věci jiného účastníka řízení. Z vyjádření Ředitelství silnic a dálnic nebylo zjištěno, že se dopravní značka v místě skutečně nacházela. Podle pasportu dopravního značení Ředitelství silnic a dálnic se v daném místě žádná dopravní značka nenachází. Proto žalobce předložil screenshot pasportu dopravního značení z portálu Ředitelství silnic a dálnic a komparativní snímek z portálu mapy.cz s označením domu č. p. 307 v ulici Ostravská v katastru obce Rožnov pod Radhoštěm. Tím prokazuje, že Ředitelství silnic a dálnic nemohlo zjistit závadu na dopravním značení nebo jeho odstranění, protože se tam dopravní značka omezující rychlost do 50 km/h nenachází, a protože v místě měření se nacházejí před budovou dvě křižovatky, za kterými se žádné dopravní značení nenachází. Odkaz žalovaného na rozsudek zdejšího soudu č. j. 72 A 20/2021-40 není případný, protože šlo o spáchání přestupku ve stejném místě v jiný den. Podle screenshotu aplikace mapy.cz se před budovou školy v době pořízení fotografie nacházela přenosná dopravní značka. Přenosné dopravní značky jsou umísťovány jen dočasně. I kdyby dopravní značka před křižovatkou umístěna byla, křižovatka, která se nachází ve směru jízdy vozidla žalobce těsně před budovu č. p. 307,

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

účinky této dopravní značky ruší. Pokud by značka byla zopakována za křižovatkou, je otázkou, zda vozidlo bylo měřeno před anebo za touto značkou, protože podle snímku se nacházelo na samé hranici křižovatky. Nebylo prokázáno, že vozidlo žalobce se nacházelo v úseku platnosti jmenované dopravní značky.

7. Správní orgány neuvedly, které konkrétní opatření obecné povahy (stanovení místní úpravy) žalobce porušil.
8. Žalobce současně navrhl zrušení opatření obecné povahy, které označil jako nepřezkoumatelné, resp. neexistující.
9. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** shledal žalobní námitky shodné s odvolacími. Je notorií, že výrobce měřiče – společnost RAMET s. r. o. Kunovice – dodává k měřiči také jedinečný software, který jediný je schopen zpracovat data z měření do záznamu o přestupku. Se záznamy není možné nijak manipulovat a na záznamu o přestupku jsou jen ty údaje, které vznikly při konkrétním změření konkrétního vozidla (srov. rozsudky NSS č. j. 5 As 43/2019-22 a č. j. 1 As 338/2021-35). Jiný software než dodávaný výrobcem, tedy program Archiv, neumí data z měření zpracovat. Žalobce přednesl fiktivní příběh o tom, jak by strážník mohl záznam o přestupku zfalšovat a vpašovat několikerým kopírováním do původního záznamu jinou registrační značku. Žalobce však neuvedl důvod, proč by si strážník z Rožnova pod Radhoštěm dal tu práci a vyhledal v registru vozidel stejné vozidlo, které bylo změřeno, s obdobnou registrační značkou, patřící osobě, kterou vůbec nezná a je z opačného konce republiky. Nehledě na to, že taková shoda je velmi málo pravděpodobná a ani není zřejmé, kde by strážník fotografie registrační značky vzal. Studium samotného záznamu je postaveno najisto, že na hlavním snímku je na registrační značce zcela jistě čitelná její část, konkrétně lze bez problémů přečíst 1 BA a tři devítky.
10. Správní orgán mohl přihlížet k individuální závažnosti konkrétního přestupku vyplývající ze způsobu a okolností jeho spáchání a dopadů. Roli hraje i to, v jakém rozsahu byla rychlost v konkrétním případě řidičem vozidla překročena (viz rozsudek NSS č. j. 8 As 79/2022-30).
11. Omezení rychlosti v místě nejvýše na 50 km/h prokazuje mapový portál, ze kterého správní orgán založil do spisu snímky a potvrzení Ředitelství silnic a dálnic, že žádné dopravní značky v daném místě nebyly poškozeny a že je nemuseli opravovat. Lze tak vyloučit, že by schválenou instalovanou dopravní značku někdo vytrhl či jinak odstranil. Pokud by místní úprava provozu na pozemních komunikacích nebyla schválena a instalována, nemohlo by dojít k souhlasu Policie ČR s měřením rychlosti, a hlavně by nikdo nenainstaloval a nenastavil do takového místa stacionární silniční rychloměr (srov. rozsudky NSS č. j. 7 As 129/2013-27 a č. j. 5 As 26/2021-26).
12. **Žalobce v replice** doplnil, že strážník obecní policie není neomylný a žalobci není známo, který strážník vkládal značku pod snímek, a proto nemůže vědět, jaký je vztah tohoto strážníka k žalobci. Žalovaný nemůže přicházet v soudním řízení s novotami, protože soudní řízení není pokračováním správního řízení. Povinnost zajistit, aby se řidič nedopustil přestupku, je objektivně nesplnitelná, a to i tehdy, kdyby provozovatel vozidla seděl ve vozidle s řidičem. Žalobce namítal, že snímek z mapového portálu ve správním spise v seznamu podkladů není a nebyl v průběhu správního řízení součástí správního spisu. Podle vyjádření Ředitelství silnic a dálnic z 24. 11. 2023, které žalobce přiložil k důkazu, byly servery Ředitelství silnic a dálnic napadeny hackerským útokem, při kterém došlo ke ztrátě dat za období května 2022 až září 2022, a proto není možné zjistit informace o dopravním značení, které bylo poškozeno či odstraněno.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

13. **Žalovaný ve vyjádření z 22. 4. 2025** zopakoval, že účelově naznačenou pochybnost žalobce o existenci dopravní značky B20a s vyznačením rychlosti 50 km/h vyvrací vyjádření Ředitelství silnic a dálnic z 30. 6. 2022. Žalovaný zaslal soudu videozáznam, který dokumentuje zpracování projednávaného přestupku pomocí softwaru Archiv, který nepřipouští žádnou úpravu tak, jak naznačuje žalobce tím, že by se mohla změnit rychlost na záznamu nebo jiný údaj. Strážník na videozáznamu popisuje krok po kroku, jak se přestupek zpracovává pro potřeby správního orgánu I. stupně. Strážník může pouze do snímku doplnit mřížku, která zobrazuje radarový snímek a zkontrolovat údaje o průběhu měření, například směr jízdy ap. Pro vyhledání konkrétního případu musí strážník dohledat v databázi případ podle registrační značky vozidla, jehož řidič překročil rychlost v místě měření.
14. **Soud přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
15. **Žalovaný v rozhodnutí o odvolání** zdůraznil, že žalobce prokazatelně nezabránil tomu, aby řidič vozidla útočil obecně proti organizaci dopravy na určitém území, tedy proti místní úpravou stanovenému omezení nejvyšší dovolené rychlosti mimo obec na 50 km/h. Objektem tohoto protiprávního jednání je právě ochrana výkonu práva užívat pozemní komunikaci právem dovoleným způsobem – jízdou přiměřenou rychlostí (viz rozsudky NSS č. j. 6 As 65/2004-59 a č. j. 1 As 23/2007-78). Spáchání přestupku je zcela zjevné z fotografie č. 25898, která byla v kritickém okamžiku pořízena silničním rychloměrem. Každé měřicí zařízení, které Policie ČR, vojenská policie nebo obecní policie k měření rychlosti vozidel používá, musí odpovídat zákonu č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o metrologii“), a jeho prováděcím vyhláškám. Měřidlo musí mít platné typové schválení a každý jednotlivý kus musí být pravidelně ověřován. Měřidla rychlosti jsou v ČR schvalována s jednotnou odchylkou ± 3 km/h, pokud je zjištěná rychlost do 100 km/h, respektive ± 3 % při rychlostech nad 100 km/h. Tato odchylka není promítnuta do zobrazené rychlosti na rychloměru a musí být zohledněna buď policistou, strážníkem nebo správním orgánem, který projednává přestupek. Při zvážení citované odchylky rychloměru ± 3 km/h v posuzovaném případě nezjištěný řidič vozidla jel rychlostí nejméně 79 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou místní úpravou provozu na pozemních komunikacích o 29 km/h. Samotný silniční rychloměr byl řádně podroben ověření, což dokládá ověřovací list č. 132/22 z 25. 7. 2022.
16. Žalovaný ke korektnosti provedeného měření uvedl, že podle § 5 odst. 1 zákona o metrologii se návazností měřidel pro účely tohoto zákona rozumí zařazení daných měřidel do nepřerušené posloupnosti přenosu hodnoty veličiny počínající etalonem nejvyšší metrologické kvality pro daný účel. Zákon o metrologii normuje v § 3 odst. 1, že měřidla slouží k určení hodnoty měřené veličiny. Spolu s nezbytnými pomocnými měřicími zařízeními se pro účely tohoto zákona člení na a) etalony, b) pracovní měřidla stanovená, c) pracovní měřidla nestanovená a d) certifikované referenční materiály a ostatní referenční materiály, pokud jsou určeny k funkci etalonu nebo stanoveného nebo pracovního měřidla. Metrologická návaznost se u tzv. stanovených měřidel, mezi která patří i silniční rychloměr RAMER 10 T, zajišťuje právě ověřením. Stanovená měřidla jsou definována dle svého určení v § 3 odst. 3 zákona o metrologii taxativním výčtem. Stanovená měřidla jsou měřidla, která Ministerstvo průmyslu a obchodu vyhláškou k povinnému ověřování s ohledem na jejich význam a) v závazkových vztazích, například při prodeji, nájmu nebo darování věci, Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

při poskytování služeb nebo při určení výše náhrady škody, popřípadě jiné majetkové újmy, b) pro stanovení sankcí, poplatků, tarifů a daní, c) pro ochranu zdraví, d) pro ochranu životního prostředí, e) pro bezpečnost při práci, nebo f) při ochraně jiných veřejných zájmů chráněných zvláštními právními předpisy. Zmíněnou vyhláškou je vyhláška č. 345/2002 Sb., kterou se stanoví měřidla k povinnému ověřování měřidla podléhající schválení typu, která v položce 2.2.1 přílohy stanovuje u silničních rychloměrů používaných ke kontrole dodržování pravidel silničního provozu lhůtu k ověření na jeden rok.

17. Součástí spisu je ověřovací list č. 132/22 z 25. 7. 2022, vydaný Autorizovaným metrologickým střediskem K22 v Kunovicích, který potvrzuje řádné ověření silničního rychloměru RAMER 10 T výrobního čísla 19/0852, a to dne 25. 7. 2022. Pokud měřidlo bylo ověřeno 25. 7. 2022, bylo možné s ním provádět kontrolu dodržování pravidel silničního provozu až do 24. 7. 2023, a to včetně 30. 8. 2022, kdy byl přestupek spáchán. Rychlost tedy byla změřena exaktně a výsledek je validní. Na základě záznamu o přestupku je tak postaveno najisto, že nezjištěný řidič se přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti mimo obec dopustil.
18. Za důkaz označil záznam o přestupku i NSS v rozsudku č. j. 9 As 66/2010-96. Podle rozsudku NSS č. j. 1 As 83/2013-60 na účinné zpochybnění výsledků měření by musely být zcela nepochybným způsobem identifikovány nosné údaje pro zmíněné měření, tj. vzájemné pozice rychloměru měřeného vozidla v okamžiku měření rychlosti. To však pouhým odhadem z fotografie nebo poukázáním na číslo stránky manuálu k obsluze rychloměru zjistit nelze. Funkce přístroje je naprosto automatická a při jakémkoliv chybném měření nebo při ztrátě napětí dojde automaticky k vypnutí přístroje. Výběr nesprávného stanoviště měření by měl za následek vypnutí rychloměru. V posuzovaném případě bylo měření rychlosti provedeno v souladu s návodem k obsluze, neboť rychloměr nevykázal chybovost.
19. Za přestupek provozovatele vozidla odpovídá provozovatel. V dané věci byl žalobce pasivní a správní orgán tedy nemohl vést řízení o „přestupku řidiče“ s konkrétní osobu. Zákonodárce konstituováním objektivní delikt ní odpovědnosti provozovatele čelil stavu nadužívání práva odepřít výpověď odkazem na osobu blízkou. Cílem zakotvení objektivní odpovědnosti provozovatelů vozidel v právním řádu bylo zajistit účinnou bezpečnost silničního provozu. Pokud se správnímu orgánu nepodaří zjistit osobu primárního pachatele přestupku, přichází odpovědnost sekundární, tedy objektivní odpovědnost provozovatele vozidla.
20. Z důvodu námitky před vydáním rozhodnutí, že v místě nebyla umístěna příslušná dopravní značka omezující nejvyšší dovolenou rychlost, městský úřad doplnil do spisu vyjádření správce komunikace – Ředitelství silnic a dálnic ČR, zpráva Zlín, z 30. 6. 2022, ze kterého plyne, že v daném úseku nebyly hlášeny žádné závady na dopravním značení a že tedy dopravní značení bylo v pořádku. Městský úřad vložil do spisu fotografie z mapového serveru, které přesně dokumentují umístění dopravních značek B20a. Pokud by v daném místě omezující dopravní značka nebyla umístěna, Policie ČR by nedala souhlas k měření rychlosti vozidel v daném úseku. Oprávněná úřední osoba městského úřadu v rozhodnutí doplnila, že z úřední činnosti je jí známo, že v daném úseku je několik dopravních značek B20a, které omezují dovolenou rychlost na maximálně 50 km/h, a to proto, že jejich platnost přerušují křižovatky. Úsek omezení nejvyšší dovolené rychlosti mimo obec z 90 km/h na 50 km/h je dlouhý asi 500 m a místo měření je asi uprostřed tohoto úseku. Obdobně doplnil žalovaný, že z úřední činnosti mu je známo, že v daném místě je nejvyšší dovolená rychlost omezena na 50 km/h dopravními značkami B20a,

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

například z věci sp. zn. X, sp. zn. X, sp. zn. X nebo sp. zn. X. Obdobné důkazy přijal i zdejší soud v rozsudku č. j. 72 A 20/2021-40 (poukázal na sdělení Ředitelství silnic a dálnic, na oznámení přestupku a výstup z rychloměru).

21. K námitce žalobce před vydáním rozhodnutí, že snímek z měřiče je nekvalitní a že detail alfanumerických znaků registrační značky byl do snímku vpraven z jiného snímku, tedy že vozidlo na záznamu o přestupku není jeho vozidlem a registrační značku tam někdo vložil z jiného podkladu, žalovaný vysvětlil, že notorieta je, že software Archiv, který výrobce zařízení dodává k měřiči, umožňuje zpracovat pouze údaje z jednotlivých měření. Každý snímek je tvořen balíkem dat, která je možno zpracovat pouze jednotlivě. Obsluha tedy může pouze pracovat s tímto jedinečným množstvím dat, která se vážou jen k jednomu snímku. Není tedy možné do záznamu o přestupku „vpašovat“ jiné údaje než jen ty, které se snímku týkají. Není tak možné do snímku vpravit jinou registrační značku než tu, která je na změřeném vozidle. K tomu byl do spisu vložen návod k obsluze měřiče a byl také zaslán žalobci. Žalobce se k tomuto podkladu pro vydání rozhodnutí nevyjádřil. Městský úřad a žalovaný odmítly provést důkaz výpovědi strážníka P. V., protože by nic nového do věci nepřinesla.
22. Materiální znak protiprávního jednání nezjištěného řidiče se úzce prolíná s materiálním znakem protiprávního jednání provozovatele vozidla, kterým je žalobce. Bez jednoho není druhé a nelze je nijak oddělovat. Je obecně známým faktem, že na posledních pěti metrech brzdění má vozidlo ještě poloviční rychlost, kterou mělo v okamžiku reakce řidiče. Známý jsou příklady z veřejně dostupných internetových stránek www.ibesip.cz, že z fyzikálního hlediska není brzdění nic jiného než přeměna kinetické energie na teplo, přičemž intenzita (velikost) této energie není přímo úměrná rychlosti, ale zvyšuje se kvadraticky, tedy s druhou mocninou rychlosti. Jakékoliv zvýšení rizika nebezpečí pro ostatní účastníky silničního provozu je třeba považovat za společensky nepřijatelné. V daném případě nezjištěný řidič překročil nejvyšší dovolenou rychlost nejméně o 58 %. Zaviněním a jeho formou se správní orgány nezabývaly. U odpovědnosti za přestupek provozovatele vozidla se zavinění nevyžaduje, protože jde o odpovědnost objektivní.
23. **Městský úřad v rozhodnutí o přestupku** z 29. 6. 2023 mimo to, co uvedl nebo zopakoval žalovaný, uvedl, že z úřední činnosti zná umístění všech dopravních značek B20a v blízkosti místa spáchání přestupku a je mu také známo, že se tyto dopravní značky ke dni spáchání přestupku na místě nacházely. Ředitelství silnic a dálnic jako vlastník pozemní komunikace dvakrát týdně projíždí místem spáchání přestupku, kdy kontroluje stav pozemní komunikace včetně dopravního značení. V případě, že by se značky na místě spáchaného přestupku nenacházely, musel by vlastník pozemní komunikace tuto skutečnost neprodleně řešit. Městský úřad shledal návrh na důkaz svědeckou výpovědí strážníka P. V., vložením barevných snímků z rychloměru a návodem k rychloměru za nadbytečné, protože považoval záznam o přestupku za nezpochybnitelný důkaz. Ze záznamu o přestupku vyplynulo spáchání přestupku tak, jak je popsáno v úvodní části rozsudku. Vozidlo se nacházelo v době měření v radarovém svazku. Samotný výřez registrační značky je umístěn na snímku vlevo dole. Tento údaj je doplněn automaticky na základě činnosti software výrobce a není možné ho upravovat či měnit. Funkce měřicího přístroje je automatická a pokud by došlo k chybě, měření by bylo anulováno (viz rozsudek NSS č. j. 10 As 182/2020-38). Žalobce neuvedl skutkové důvody vyvolávající rozumnou pochybnost o bezvadnosti výsledků měření. Záznam o přestupku, který obsahuje fotografii měřeného vozidla a údaje o provedeném měření a ověřovacím listu jsou pro prokázání tohoto přestupku dostačující (rozsudek NSS č. j. 10 As 36/2019-33). Podle rozsudku NSS č. j. 9 As 76/2010-96 stěžejním Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

důkazem o spáchání přestupku je fotografický snímek z radaru, se kterým nebylo možno jakkoliv manipulovat. K místu přestupku městský úřad uvedl, že ze silnice vede mnoho sjezdů k rodinným domům a že místo spáchání přestupku zvyšuje obecnou závažnost přestupku.

24. Soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
25. Soud ve správním spise ověřil, že obsah napadeného rozhodnutí odpovídá obsahu spisu.
26. Soud **nepřezkoumatelnost** napadených rozhodnutí žalované neshledal. Ve správním řízení tvoří rozhodnutí obou stupňů jeden celek – srovnej již ustálenou judikaturu NSS, například rozsudek č. j. 6 As 161/2013-25.
27. Z napadeného rozhodnutí žalovaného a městského úřadu jakožto jednoho celku je zřejmé, že obsahuje nosnou argumentaci. Je zjevné, jakými úvahami se žalovaný řídil, z jakého důvodu nepovažoval za důvodnou právní argumentaci žalobce, proč považoval námitky za liché, mylné, vyvrácené nebo nepřipustné a proč subsumoval skutkový stav pod vybrané právní normy. Z rozhodnutí je zjevné, jak městský úřad a žalovaný rozhodly, v jaké věci, výrok odpovídá odůvodnění a rozhodnutí neobsahuje vnitřní rozpory. Z odůvodnění vyplývá vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů na straně jedné a právními závěry na straně druhé.
28. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného může podle judikatury plynout též z toho, že se jako odvolací orgán nezabýval všemi odvolacími námitkami, tedy že nevyčerpal celý rozsah odvolání [srov. rozsudky NSS č. j. 3 As 51/2007-84 a č. j. 8 Afs 66/2008-71]. Neznamená to ovšem, že by odvolací správní orgán musel ke každé odvolací námitce podrobně odůvodnit své stanovisko a vypořádat každý dílčí argument odvolatele. Námitky lze vypořádat i tak, že správní orgán prezentuje v odůvodnění právní názor odlišný od názoru účastníka řízení, pakliže zdůvodnění tohoto názoru poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí. Tím minimálně nepřímo vypořádá i námitky účastníka řízení. Absence odpovědi na jednotlivé argumenty účastníka v odůvodnění rozhodnutí bez dalšího nezpůsobuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Podstatné je, aby se správní orgán vypořádal se všemi základními námitkami (viz rozsudek NSS č. j. 6 As 152/2014-78, Kocourek, T. § 76. In Kühn, Z., Kocourek, T. Soudní řád správní. Komentář. Praha: Leges, 2019, s. 618).
29. Argumentace žalovaného rozhodnutí nebránila soudu přezkoumat ji v rozsahu žalobních námitek. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším (nejintenzivnějším) vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat. Přehlédnout pak nelze ani fakt, že správní orgány a soudy nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí (srov. rozsudek NSS č. j. 8 Afs 267/2017-38). Napadené rozhodnutí jako celek bylo podrobně odůvodněno, obsahovalo nosné důvody a reagovalo na námitky žalobce.
30. **Výstup z rychloměru prokázal spáchání přestupku.** Dokazování vyvrátilo verzi žalobce, že registrační značka je nečitelná, resp. že chybí, že snímek byl pozměněn a že nebylo změřeno vozidlo žalobce.
31. Žalobce namítal, že výstup z rychloměru byl neprůkazný a registrační značka byla na fotografii nečitelná. Výřez z fotografie z rychloměru byl modifikovaný. Správní orgány neprokázaly, že fotografie z rychloměru zpracoval program Archiv.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

32. Soud ověřil z výstupu z rychloměru, že na snímku není zcela čitelná registrační značka vozidla, ve výřezu je však registrační značka čitelná bezvadně a potvrzuje číslice a písmena na hlavním snímku. Jak uvedl NSS například v rozsudku č. j. 5 As 43/2019-22, software, který vylučuje zásah člověkem, umožňuje přiblížení registrační značky vozidla a převedení části snímku do čitelnější podoby. Krajský soud dodává jinými slovy, že přiblížení fotografie a případný výřez nejsou zásahy, manipulace ani falšování originálu fotografie. Soud zjistil z videozáznamu, který zaslal k důkazu žalovaný a který provedl soud jako důkaz při jednání, jak probíhá v programu Archiv vyhledávání záznamu o překročení nejvyšší dovolené rychlosti a zpracování této věci. Tento videozáznam podporuje citované zjištění z rozsudku NSS č. j. 5 As 43/2019-22. Soud neshledal důvod pro pokračování dokazování v této otázce s ohledem na citovanou judikaturu.
33. Městský úřad provedl dokazování mimo ústní jednání výstupem z rychloměru s přiloženou mřížkou (kde se podle zjištění soudu vozidlo žalobce nachází uprostřed snímku a je zde vyznačen radarový svazek), který obsahoval fotografii měřeného vozidla, kartou vozidla z evidence vozidel, výzvou provozovateli vozidla k úhradě určené částky, potvrzením o nezaplacení určené částky provozovatelem vozidla, vyjádřením Ředitelství silnic a dálnic z 30. 6. 2022, stanoviskem Policie ČR z 12. 8. 2019 k seznamu vybraných míst měření rychlosti v Rožnově pod Radhoštěm a dvěma otisky map ze stránek mapy.cz s místem spáchání přestupku a fotografií s uličním pohledem na místo přestupku se zachycením dopravní značky B20a „50“. Tyto důkazy byly v souladu s oznámením přestupku a ověřovacím listem rychloměru.
34. Omezení rychlosti v den spáchání přestupku prokázalo také vyjádření Ředitelství silnic a dálnic ČR z 30. 6. 2022, podle kterého od 12. 8. 2019 do současnosti nebylo oznámeno v místě spáchání přestupku poškození či odstranění dopravní značky, přičemž kontroly (inspekční jízdy) jsou na všech silnicích I. třídy (a tedy i na silnici č. I/58) prováděny dvakrát týdně, a to celoročně. Vyjádření silničního správního úřadu je podle judikatury NSS nejvýše kvalifikovaným důkazem k prokázání rychlosti v místě (srov. např. usnesení NSS č. j. 10 As 106/2022-34, bod 9).
35. Z fotografie z rychloměru a z fotografií z mapového portálu s uličním pohledem se podává, že v místě spáchání přestupku jsou domy, přechod pro chodce, křižovatky a nájezdy na silnici I/58. Jde o obydlenou zónu s pozemní komunikací s jedním jízdním pruhem v každém směru. Už jen z této charakteristiky místa muselo být řidiči vozidla zjevné, že měl dodržovat nejvyšší dovolenou rychlost 50 km/h, stanovenou opakovanou dopravní značkou (opakování dopravní značky je soudu známo z věcí sp. zn. 72 A 17/2020 a 72 A 20/2021). Povaha zástavby v místě měření byla natolik zásadní, že určujícím kritériem byla již tato hustá (opakovaná) zástavba z obou stran komunikace, která vylučovala jakoukoliv pochybnost řidiče o tom, že je na zastavěném a obydleném území a je třeba tomu přizpůsobit rychlost jízdy, byť by toto místo bylo mimo intravilán obce (formálně vymezené území zástavby v územním plánování).
36. Tato povinnost platí i v případech neúplného dopravního značení, jak uvedl NSS v rozsudku č. j. 1 As 183/2012-50: „*Smyslem stanovení maximální povolené rychlosti pro jízdu v obci (§ 18 odst. 4 zákona o silničním provozu) je ochrana života, zdraví a majetku obyvatel obce a účastníků provozu na pozemních komunikacích, jakož i zajištění bezpečnosti a plynulosti dopravy. Obec je v § 2 písm. cc) zákona o silničním provozu vymezena primárně jako zastavěné území. Právě zastavěnost představuje základní a klíčový znak charakterizující území obce. Přijede-li řidič po pozemní komunikaci do zastavěného území, měl by s ohledem na bezpečnost ostatních účastníků*

provozu, potenciálních chodců, zvířat nebo ochranu majetku svoji rychlost přizpůsobit jízdě v zastavěném území, bez ohledu na skutečnost, zda projel kolem značky vymezující začátek obce či nikoliv. Přijede-li řidič do obce po pozemní komunikaci, která není osazena dopravní značkou č. IS 12a „Obec“, neznamená to, že by nebyl povinen dodržovat maximální povolenou rychlost v obci stanovenou v § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích“.

37. Rychlost byla v místě přestupku dlouhodobě omezena na 50 km/h. To je zdejšímu soudu známo také například z věci sp. zn. 72 A 17/2021 (přestupek se stal 20. 10. 2019) a sp. zn. 72 A 20/2021 (přestupek se stal 13. 3. 2020).
38. Z důvodu opakování dopravní značky je neopodstatněná námitka, že je třeba se zabývat otázkou, jestli vozidlo překročilo maximální dovolenou rychlost před anebo za křižovatkou.
39. Žalobce navrhl k důkazu stanovení místní úpravy provozu žalovaného na silnici I/58 a I/35 z 28. 11. 2022, které soud provedl k důkazu při jednání a zjistil z něho, že v místě spáchání shora popsaného přestupku a v dalších třech místech byly umístěny značky IP 31a „Měření rychlosti“ podle přiložených map z důvodu umístění radarových měřičů rychlosti, a to v rámci akce „Rožnov pod Radhoštěm – automatizované měření rychlosti“. Návrh byl projednaný s dopravním inspektorátem Policie ČR Vsetín, který poskytl stanovisko z 1. 11. 2022. K návrhu bylo doloženo stanovisko správce silnice I/58 a I/35, tedy Ředitelství silnic a dálnic ČR z 23. 9. 2022. Soud vyhodnotil tento důkaz tak, že zapadá do řetězce důkazů, které prokázaly spáchání popsaného přestupku.
40. Žalobce dále navrhl k důkazu odpověď Ředitelství silnic a dálnic ČR z 24. 10. 2023 na žádost pana Jakuba Obešlo, bytem Divišov 20, o zápis z kontroly dopravního značení v místě spáchání přestupku, a to za roky 2022 a 2023. Ředitelství silnic a dálnic odpovědělo, že „zájmová komunikace“ je v jejich evidenci vedena pod číslem 58 H, ulice Ostravská a nachází se asi v km 24,213 (zrušený sjezd a nájezd z dálnice D48) - 24,800 (přemostění železnice) jejího původního provozního staničení k 1. 7. 2016. Ulice Ostravská dál pokračuje do města Příbor, jedná se však o silnici II. třídy č. 464, která je v majetkové správě Správy silnic Moravskoslezského kraje, p. o. Ředitelství silnic a dálnic ČR zabezpečuje prohlídky komunikací v souladu s vyhláškou č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích. Podle § 6 citované vyhlášky zabezpečuje prohlídku komunikací vlastník nebo správce dotčené komunikace a o jejím výsledku vede záznam. Prohlídky se dělí na běžné, hlavní, mimořádné, podrobné a bezpečnostní inspekce. V rámci běžné prohlídky se zjišťuje především správná funkce dopravního značení, bezpečnostního zařízení a závady ve sjízdnosti (schůdnosti) a to v těchto lhůtách: dálnice – každý pracovní den, silnice I. třídy – dvakrát týdně. Záznamy o provedených prohlídkách a zjištěných komunikačních závadách eviduje Ředitelství silnic a dálnic ČR ve své interní aplikaci (centrální evidence vad). V příloze byly žadateli Jakubovi Obešlo zaslány reporty zjištěných závad v úseku silnice I/58 H dlouhém 600 m za požadované období a v reportu byla odstraněna jména a fotografie osob. Data za období od května 2022 do září 2022 nejsou úplná, došlo k jejich poškození nebo úplně ztratě po hackerském útoku na servery Ředitelství silnic a dálnic ČR. Soud dospěl k závěru, že tento důkaz, ke kterému nebyly přiloženy žádné přílohy, nevnesl důvodné pochybnosti do zjištěného skutkového stavu ve smyslu § 3 správního řádu.
41. Soud provedl důkaz, který navrhl žalobce, a to dvěma otisky map z místa spáchání přestupku. Výtisk ze serveru mapy.cz nevnesl důvodné pochybnosti do zjištěného skutkového stavu. Na uličním pohledu je sice vidět přenosná dopravní značka, ale je zaznamenána nikoliv zepředu, ale téměř úplně z boku a není čitelná. Výtisk mapy ze serveru geoportal.rsd.cz - pasport dopravního značení – rovněž nevnesl důvodné pochybnosti do Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

zjištěného skutkového stavu. Není na něm totiž vyznačena žádná dopravní značka a není zjevné, ke kterému datu byla tato mapa pořízena. Tyto důkazy neměly v posuzované věci vypovídající hodnotu, protože nebyl znám jejich původ ani metadata (elektronický podklad) a jsou v příkrém rozporu se záznamem o přestupku, který je součástí správního spisu a dalšími vyjmenovanými důkazy. V posuzovaném případě soud neshledal důvod, proč by strážníci měli do správního spisu vložit falzifikát záznamu o přestupku.

42. Soud po přezkoumání citovaného dokazování dospěl k závěru, že v daném případě bylo provedené dokazování dostačující k uznání viny za shora popsany přestupek a další dokazování by bylo nadbytečné. Žalobce nezpochybnil věrohodně výsledky měření a funkčnost rychloměru. Ke zpochybnění výsledků měření je nezbytné, aby bylo dodržení postupu měření skutečně účinně a věrohodně zpochybněno (rozsudek NSS č. j. 10 As 36/2019-33).
43. Žalovaný v souladu s judikaturou odkázal na skutečnosti, které mu byly známy z úřední činnosti (dlouhodobé omezení rychlosti v místě přestupku a její měření), uvedl je v napadeném rozhodnutí a žalobce měl možnost se k nim vyjádřit v žalobě, což neučinil. Postupu žalovaného nebylo co vytknout (srov. rozsudky NSS č. j. 1 As 112/2019-32, bod 18).
44. V posuzované věci o spáchání přestupku překročením nejvyšší dovolené rychlosti svědčí celý komplex důkazů, nikoliv pouze izolovaná skutečnost. NSS ve své judikatuře zdůrazňuje, že pro prokázání přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti je zpravidla dostatečné vycházet z oznámení o přestupku, záznamu o přestupku obsahující fotografii měřeného vozidla a údaje o provedeném měření a z ověřovacího listu silničního radarového rychloměru (rozsudky NSS č. j. 7 As 83/2015-56, č. j. 6 As 144/216-36 nebo č. j. 10 As 36/2019-33). Ačkoliv vždy záleží na okolnostech jednotlivého případu, uvedená kombinace podkladů v zásadě poskytne dostatečné množství informací pro to, aby správní orgán dostal požadavkům § 3 správního řádu, tj. aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Postup městského úřadu těmto požadavkům dostal.
45. Nedůvodná je proto námitka, že **správní orgány nezjistily skutkový stav** v souladu s § 3 a § 50 a násl. správního řádu.
46. Podle § 3 správního řádu byly správní orgány povinny zjistit skutkový stav tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2. Tuto povinnost upřesňují § 50 odst. 2 a 3 správního řádu, podle kterých *„podklady pro vydání rozhodnutí opatřuje správní orgán. Jestliže to nemůže obrozit účel řízení, může na požádání účastníka správní orgán připustit, aby za něj podklady pro vydání rozhodnutí opatřil tento účastník. Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, jsou účastníci povinni při opatrování podkladů pro vydání rozhodnutí poskytovat správnímu orgánu veškerou potřebnou součinnost“* a *„správní orgán je povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. V řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena.“*
47. Zaznamenání vozidla a jeho změření rychloměrem bylo provedeno automaticky, bez zásahu lidského činitele. Šlo o technický záznam a nikoli výpověď subjektivního vnímání svědka. Záznam o přestupku je s ohledem na vše výše uvedené důvěryhodným a objektivním důkazem.

48. Žalobce vnášel do zjištěného skutkového stavu pochybnosti, které však v kontextu celé věci soud vyhodnotil jako nedůvodné ve smyslu § 3 správního řádu. Žalobce vznesením shora uvedených námitek na sebe přenesl důkazní břemeno, které však neunesl. Podstatné je to, že námitky žalobce nebyly přesvědčivé a to, že je vůbec věrohodně neprokázal, ani nenavrlh takové důkazy, které by významně narušily jistotu ve stávajícím zjištění skutkového stavu nebo navodily důvodné pochybnosti (k přenesení důkazního břemene srov. rozsudek NSS č. j. 1 As 45/2013-37, bod 24).
49. Soud dospěl k závěru, že jím provedené dokazování mělo natolik malý rozsah, že nenahrazovalo činnost správních orgánů, jednalo se o projev plné jurisdikce soudu (srov. např. rozsudek NSS č. j. 2 As 74/2018 38 nebo usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 10 As 24/2015 71).
50. Úvahy o pokutě byly v souladu se zákony, nešlo o dvojí přičítání ani zneužití správního uvážení nebo překročení jeho mezí.
51. Městský úřad odůvodnil výši pokuty tím, že k přestupku došlo na frekventované pozemní komunikaci, v blízkosti mateřské školy, přechodu pro chodce, křižovatky a restaurace. Ze silnice rovněž vede i mnoho sjezdů k rodinným domům. Místo spáchání přestupku zvyšuje obecnou závažnost přestupku. K míře překročení rychlosti městský úřad uvedl, že překročení rychlosti nejméně o 29 km/h představuje horní hranici zákonného rozmezí pro naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 ZSP při jízdě mimo obec, a proto městský úřad nemohl uložit pokutu v minimální výši. Provozovatel měl znát své povinnosti spojené s provozem vozidla. Chráněným zájmem byla bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích a následkem protiprávního jednání řidiče vozidla byl tento zájem chráněný zákonem porušen. Smyslem řízení o přestupku provozovatele je zájem společnosti na tom, aby přestupky zjištěné technickými nebo jinými prostředky, kterých se dopustili blíže neustanovení řidiči, nezůstaly neprojednané. Pokuta uložená na horní hranici zákonné sazby je přiměřená charakteru přestupku a povede ke splnění účinku, který je uloženým správním trestem sledován.
52. Žalovaný se ztotožnil s úvahou městského úřadu při ukládání pokuty na horní hranici stanoveného rozmezí. Žalovaný zopakoval, že k přestupku došlo na úseku silnice I. třídy, kde se nachází restaurace s penzionem a budova mateřské školy. Na silnici č. I/58 se kříží množství místních komunikací, a právě proto, ač se jedná o úsek mimo obec, je zde vzhledem k zastavěnému území místní úpravou provozu na pozemních komunikacích rychlost mimo obec omezena na 50 km/h. Přitěžující okolností je také skutečnost, že změřená rychlost již byla na hranici přestupku trestnějšího. Bez významu také není fakt, že žalobce se ke svému protiprávnímu jednání nedoznal a neprojevil nad ním sebemenší lítost a z jeho jednání je zcela zjevné, že při vědomí své viny pouze formalisticky taktizuje, než aby hájil skutečný nebo alespoň důvodně domněle nepřiměřený zásah do svých práv. Absence této lítosti vyjadřující alespoň uvědomění si žalobce, že jeho jednání mohlo mít vážné následky, k nimž nedošlo jen shodou šťastných okolností, na nichž se žalobce nijak nepodílel, by sama o sobě byla zcela dostačující pro uložení trestu pokuty nad polovinou zákonného rozpětí. Nižší tresty slouží k tomu, aby bylo od typově podobných případů možnost zvýhodnit ty účastníky (provozovatele), kteří se ke svému protiprávnímu jednání doznají a je u nich zřejmé, že projednání přestupku splnilo svoji výchovnou funkci, a ty, kteří se předtím žádného protiprávního jednání nedopustili, případně také pro ty, u nichž okolnosti přestupku svědčí pro zavinění v nejnižší možné intenzitě, tedy nevědomé nedbalosti, kterou lze u žalobce v tomto případě zcela vyloučit. Jednání řidiče vozidla bylo potencionální

hrozbou hlavně pro chodce, protože místo spáchání přestupku je v blízkosti přechodu pro chodce, školky, restaurace atd. Pokuta uložená městským úřadem je svým rozsahem způsobilá k naplnění preventivní, sankční a výchovné funkce, jakož i zásady legitimního očekávání podle § 2 odst. 4 správního řádu.

53. Soud se ztotožnil s právními závěry městského úřadu a žalovaného. Jednalo se o přestupek ohrožovací a ohrožení a překročení nejvyšší dovolené rychlosti bylo značné i v rámci skutkové podstaty. Žalobce totiž překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o 29 km/h, což hraničí se skutkovou podstatou spočívající v překročení nejvyšší dovolené rychlosti mimo obec o 30 km/h a více podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 ZSP. Hodnocení okolností jako neprojevení lítosti a absenci doznání žalobce doplnil do napadeného rozhodnutí žalovaný, proto se nijak nemohly odrazit ve výši uložené pokuty. Správní orgány hodnotily všechny okolnosti spáchání přestupku, osobu žalobce a možnost jeho nápravy. Soud neshledal v citovaném odůvodnění vady, které by měly vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí (srov. rozsudek NSS č. j. 1 As 447/2018-46, body 33-36).
54. Hodnocení míry překročení rychlosti při určení sankce v rámci rozpětí daného pro konkrétní skutkovou podstatu nepředstavuje porušení zásady dvojího přičítání, neboť dochází pouze k hodnocení míry porušení chráněného zájmu, přičemž je třeba souhlasit s tím, že hodnota 79 km/h je v horní polovině škály překročení nejvyšší dovolené rychlosti o 10 km/h a více (a současně méně než 30 km/h, která platí pro jinou skutkovou podstatu), dokonce při její samé horní hranici. Míra porušení chráněného zájmu je tak vyšší a k této okolnosti je třeba přihlížet jako k okolnosti přitěžující (srov. rozsudek NSS č. j. 10 As 149/2019-43).
55. Soud dospěl k závěru, že městský úřad svým správním uvážením jeho meze nepřekročil, ani správní uvážení nezneužil a jeho úvahy o správním trestu nebyly nezákonné. Správní soud přezkoumává správní uvážení o výši pokuty v mezích § 78 odst. 1 s. ř. s. Je zjevné, že míru překročení rychlosti hodnotil jako přitěžující okolnost.
56. **Správní orgány nebyly povinny zahrnout do výroku rozhodnutí označení opatření obecné povahy, kterým byla vyhlášena dopravní značka B20a „50 km/h“.**
57. V souladu s § 4 písm. c) ZSP byl řidič vozidla povinen řídit se dopravní značkou B20a, která mu zakazovala jet v místě přestupku rychlostí vyšší než 50 km/h. Nebyly zde žádné okolnosti vylučující odpovědnost jako krajní nouze, nutná obrana apod. Žalobce tyto okolnosti nenamítal a správní spisy ani soudní spis indicie o nich neobsahují.
58. Povinnost respektovat dopravní značku tíží účastníka silničního provozu bez ohledu na hypotetickou možnost nezákonnosti umístění takové dopravní značky (rozsudek NSS č. j. 8 As 329/2021-54 a usnesení NSS č. j. 4 As 19/2022-41, bod 15). Správní orgány a správní soudy jsou zásadně vázány místní úpravou provedenou příslušným opatřením obecné povahy (dopravní značkou) a jsou povinny z tohoto dopravního značení vycházet. Správní orgány zároveň jsou povinny do správních spisů zakládat důkazy o existenci dopravních značek (rozsudek NSS č. j. 3 As 185/2018-44, bod 30). Správním orgánům nestanoví žádný zákon povinnost mít ve spise dokumentaci, která se vztahuje k vydání opatření obecné povahy (rozsudek NSS č. j. 10 As 13/2020-39, bod 31). V řízení o dopravním přestupku totiž není povinností správních orgánů ani soudů zkoumat naplnění podmínek pro umístění dopravního značení (usnesení NSS č. j. 4 As 19/2022-41, bod 16).
59. Žalobce namítal, že nebylo vydáno opatření obecné povahy k dopravní značce omezující rychlost na 50 km/h v místě projednávaného přestupku ve vyjádření k podkladům

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

rozhodnutí 26. 1. 2022. Městský úřad se k této námitce nevyjádřil. Žalovaný podtrhl, že výrok má sice obsahovat všechny důležité náležitosti a skutková zjištění, ale na druhou stranu má být jednoduchý a přehledný, aby byl pochopitelný. Výrok o vině žalobce obsahuje všechny důležité informace, aby nebyl zaměnitelný s jiným skutkem. Informace o stanovení místní úpravy provozu by byla matoucí a nadbytečná. Zkoumání procesu schválení instalace místní úpravy silničního provozu není v běžném silničním provozu technicky možné (srov. rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 52 A 79/2010-38).

60. Žalobce v žalobě navrhl zrušení popsaneho opatření obecné povahy. Soud proto přerušil řízení z důvodu vyloučení návrhu žalobce na zrušení opatření obecné povahy k rozhodnutí senátu zdejšího soudu a ten věc postoupil Krajskému soudu v Brně, který rozsudkem z 28. 8. 2025, č. j. 64 A 5/2025-59 zrušil opatření obecné povahy, kterým byla stanovena místní úprava provozu na pozemních komunikacích provedená dopravní značkou B20a upravujícím nejvyšší povolenou rychlost 50 km/h na silnici I/58 ve směru jízdy na Frenštát pod Radhoštěm mající působnost mimo jiné v prostorách domu č. p. 307 v ulici Ostravská, Rožnov pod Radhoštěm, uplynutím 120 dnů od právní moci rozsudku. Citovaný rozsudek nabyl právní moci 16. 9. 2025. Zdejší soud poté rozhodl, že se pokračuje v řízení. Protože ke zrušení opatření obecné povahy došlo až po spáchání přestupku, nemělo citované rozhodnutí Krajského soudu v Brně vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Žalobce neprokázal, že opatření obecné povahy nebylo vydáno a přenesenou důkazní povinnost neunesl.
61. Za této situace soud vycházel z toho, že zmiňované opatření obecné povahy v době spáchání přestupku i v době vydání napadeného rozhodnutí existovalo a omezilo nejvyšší dovolenou rychlost v místě spáchání projednávaného přestupku na 50 km/h, tj. vycházel v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době vydání napadeného rozhodnutí.
62. Povinnost řidiče respektovat dopravní značku platí bez ohledu na hypotetickou možnost nezákonnosti umístění takové dopravní značky, platí presumpce správnosti (srov. usnesení NSS č. j. 4 As 19/2022-41, bod 15). Pokud by se žalobce domohl zrušení opatření obecné povahy s účinky *ex tunc* a zrušení by se vztahovalo ke dni spáchání přestupku, promítlo by se to i do řízení o přestupku a do řízení o žalobě proti rozhodnutí o přestupku (srov. rozsudek NSS č. j. 6 As 293/2017-26 – ústavní stížnost proti tomuto rozsudku odmítl Ústavní soud usnesením sp. zn. III. ÚS 1728/18-1). V posuzované věci se tak nestalo.
63. Soud uzavřel, že neshledal potřebu provádět další dokazování s ohledem na nekonkrétnost a nevěrohodnost námitek, a protože skutkový stav byl zjištěn v souladu se zákony; další dokazování by bylo nadbytečné. Napadené rozhodnutí bylo přezkoumatelné. Správní orgány zjistily skutkový stav v souladu se závěry usnesení rozšířeného senátu č. j. 5 As 126/2011-68, č. 3014/2014 Sb. NSS. Rozšířený senát judikoval, že správní orgán je povinen postupovat v řízení o přestupku tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (§ 3 správního řádu).
64. Správní orgány užily správní uvážení (při volbě procesních kroků i uložení správního trestu) a zjistily skutkový stav, vybraly právní předpisy, pod které jej subsumovaly a z toho vyvodily skutkové i právní závěry v souladu se zákony, mezinárodními smlouvami, právními zásadami a judikaturou. Žalobce nevnesl svými námitkami do zjištěného skutkového stavu důvodné pochybnosti ve smyslu § 3 správního řádu a přenesené důkazní břemeno neunesl.

65. Soud rozhodl o nákladech řízení v souladu s § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, proto se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 26. listopadu 2025

Martina Rýznarová v. r.
samosoudkyně